

[Axel Dam.]

ærede Medlemmers Pladser, fra Grundskyldsudvalget af 1929. Den indeholder netop de principielle Betragtninger, som fra vor Side maa rettes mod disse Lovforslag, og som er de afgørende Grunde til, at vi maa stemme mod dem.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Der har angaaende de her foreliggende Lovforslag været ført meget omfattende Forhandlinger i Landstinget, hvor jeg for min Del har haft Lejlighed til at belyse Forslagene. For saa vidt kunde jeg henvise til de Udtalelser, jeg dør har fremsat. Jeg kan hertil føje, at alle de Spørgsmaal, som de to ærede Ordførere for Forslagsstillerne har fremdraget her i Dag, og som ikke vedrører selve de Skattelovforslag, som her foreligger, skal jeg ganske lade ligge, idet der bliver rig Lejlighed i den allernærmeste Fremtid til at komme ind paa disse Spørgsmaal, hvor de hører hjemme. Jeg mener dog, det er nødvendigt overfor det høje Folketing at gentage enkelte af de Oplysninger, der karakteriserer de Forslag, som nu to af Folketingets Partier har anbefalet til Vedtagelse.

Det ene Lovforslag, Forslaget om Nedsættelse af Ejendomsskatterne til Staten, gaar jo ud paa at nedsætte disse med 2,2 Mill. Kr. Af denne Nedsættelse vil 729 000 Kr. falde paa Hovedstaden, 401 000 Kr. paa Provinsbyerne, altsaa i alt 1 130 000 Kr. paa Byerne, dernæst vil 217 000 Kr. falde paa Ikke-Landbrugsejendomme i Landdistrikterne og 863 000 Kr. paa det egentlige Landbrug. Altsaa, med andre Ord: af den samlede Nedsættelse i Statsejendomsskatterne falder lige ved en Trediedel paa Landbruget. Man kan jo nok sige, at som Kriseforanstaltning er Forslaget af en lidt ejendommelig Beskaffenhed. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man alligevel skulde have adlydt det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i Fjor, da han advarede mod at røre ved denne Ejendomsskat.

Nu lagde jeg nok Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Krag i Dag sagde, at de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i Fjor fremkom med vedrørende hele dette Forhold, tog jo slet ikke Sigte paa den Situation, der forelaa ved Forslaget her. Det er i og for sig rigtigt, men selv om det tog Sigte paa et andet Forhold, bliver den Kendsgerning tilbage, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte (Folketingstidenden 1930—31, Sp. 4515):

„Det er jo slet ikke Ejendomsskatten

til Staten, der føles tyngende. Denne Ejendomsskat til Staten har nemlig op gennem Aarene været næsten fastliggende, ja, den er snart den eneste af vore Skatter, der har været fastliggende, den eneste Skat, som jeg kan sige, vi ser paa med en vis Tryghedsfølelse; den har været solid og fast, den har ligget, som den skulde, Aar efter Aar, op og ned — den har været fast. Og naar der nu skal gøres noget, gaar de Konservative løs paa denne Skat! Den er ideal som Ejendomsskat; det, vi ønsker, er en fast Afgift til det offentlige, som saa ogsaa kan kapitaliseres og indgaa i Køb og Salg.“

Mon alligevel ikke det ærede Medlem Hr. Krag, naar denne Udtalelse foreligger fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i Fjor, skulde anvende sine fortræffelige advokatoriske Evner paa andre Omraader? Der er Omraader nok indenfor disse Forslag, hvor det kan gøres nødigt.

Med Hensyn til de Nedsættelser, der foreslaas i Amtsskatter og sognekommunale Ejendomsskatter, kan de kortest karakteriseres paa den Maade, som ogsaa i det store og hele er i Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem Hr. Krag udtalte. For Amternes Vedkommende vil Nedsættelsen i Ejendomsskatterne være fra 22 til omtrent 10 Mill. Kr., altsaa Nedsættelsen vil være ca. 12 Mill. Kr. Deraf falder 7,8 Mill. Kr. som Nedsættelse paa Landbruget. De sognekommunale Ejendomsskatter foreslaas nedsat fra 45 Mill. Kr. nu til ca. 19, altsaa med 26 Mill. Kr., hvoraf de 19 er Nedsættelse for Landbruget. Med andre Ord: den hele Skattereform, der stilles Forslag om her, gaar ud paa en samlet Nedsættelse af Ejendomsskatterne til Stat, Amt og Kommuner paa ca. 39 Mill. Kr., hvoraf de 27 Mill. Kr. falder paa Landbruget.

Det, som dernæst karakteriserer disse Forslag, er, som der er talt saa meget om, at denne Reform foreslaas som en permanent Skatteomlægning. Det er jo dette, som giver hele dette Forslag dets revolutionerende Karakter.

Hvorledes Virkningerne vil blive af en saadan Skatteomlægning som den, der her foreslaas, kan der ikke siges noget bestemt om, fordi der ikke foreligger fornødne Oplysninger fra Forslagsstillerne om, hvorfra disse 39 Mill. Kr. fremtidig skal tages. Men der kan dog anføres visse Tal til Belysning af, hvilken Karakter dette Forslag har, hvis man tænker sig, at denne Skatteomlægning skulde ske indenfor Kommunernes Økonomi. (Bevægelse i Salen). Ja, jeg skal senere